



၂

၉၄

ဘုရားအဖြစ်

သိအင်းဂူ

ဒီမိုကရေစီသမ္မတနိုင်ငံတော်  
နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန

# တရား အကျဉ်း

သုအင်းဂူ

မူပိုင်

ရေးသားစီစဉ်သူ

အောင်ကျော်

ရဲအရာရှိဟောင်း

ပြည်သူ့ဆေးရုံ၊ တွံတေးမြို့။

ဟံသာဝတီရိုင်။

ကင်းလွတ်ခွင့်အမှတ် ၀၉၁၆၊ ဘာသာရေးကင်းလွတ်  
ခွင့်အမှတ် ၃၃၃၀၊ ၃၃၃၀-က၊ ၃၃၃၀-ခ အရ ထုတ်ဝေ  
ပါသည်။

၁၃၃၁-ခုနှစ်၊  
ပဌမအကြိမ် အုပ်ရေး (၅၀၀၀)

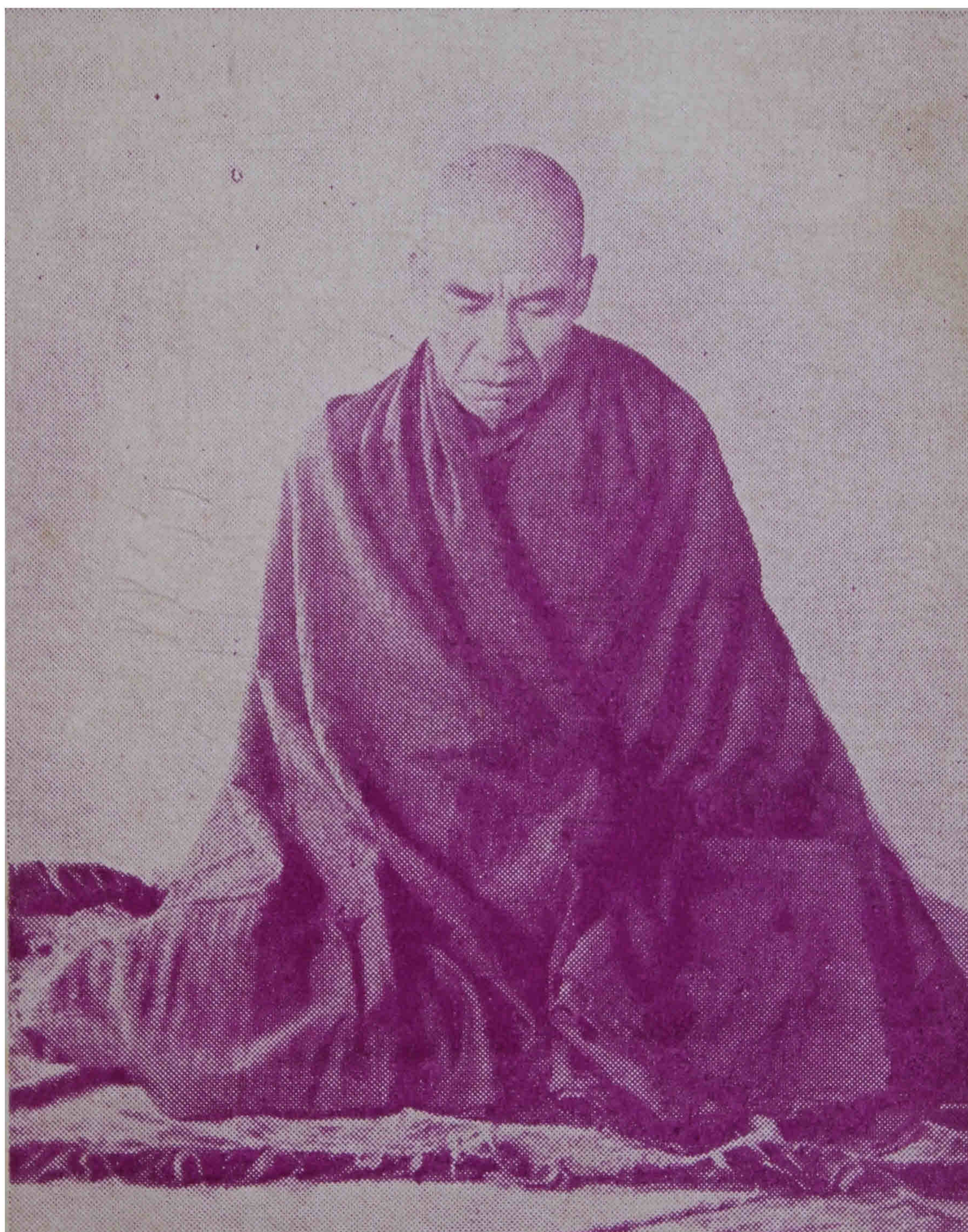
ဦးအောင်ကျော်။

ပုံနှိပ်သူ .... ဒေါ်ကြည်ကြည်၊ အမြဲတမ်း မှတ်ပုံတင်  
အမှတ်(၀၅၀၂)အေးဇမ္ဗူ-စာပုံနှိပ်တိုက် ၂၆ ရန်ကြီးအောင်လမ်း  
မုန့်လုပ်ဆောင်းကုန်း ကြည့်မြင်တိုင်-ရန်ကင်းမြို့။

## ရန်ပိုင်သောဋ္ဌာန။

- (၁) သဲအင်းဂူကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း၊ မော်ဘီမြို့။
- (၂) ဦးဘသန်း၊ ကာယပညာဝန်ထောက်၊  
(အငြိမ်းစား) တွံတေးမြို့။
- (၃) ဒေါ်တင်ဦး၊ အထက်တန်းသူနာပြုဆရာမ၊  
ပြည်သူ့ဆေးရုံ၊ တွံတေးမြို့။
- (၄) ဦးသက်ပြင်း၊ ဝိဇ္ဇာညီနောင်ထိဆိုင်၊  
တွံတေးမြို့။
- (၅) ဦးလှမြိုင်၊ အဆွေတော်ပုံနှိပ်တိုက်၊  
ဘုရားလမ်း-တွံတေးမြို့။

ရဟန္တာ ဟု ကျော်ဇောသော ကျေးဇူးရှင်  
သဲအင်းဂူ ကျောင်း



ဆရာတော် ဘုရား ငြိမ်းညွှန် ပုံတော်



ဓမ္မကထိက ဦးကျသလ ပုံတော်

## တရားမှတ်တမ်းအကျဉ်းချုပ်။

အများ ဒါန ဘဝန်ဆိုင်၊  
 သာဓု ခေါ်ပေး ခတ်မြိုင်မြိုင်၊  
 အာခံတွင်းက ပြန်ဆင်းလျှိုင်၊  
 အံသရာ တလျှောက်လုံး မွေးလို့ကြိုင်။

အကြောင်းမှာ လွန်ခဲ့သော ၁၉၆၉-ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၇)ရက်နေ့မှ (၁၃)ရက်နေ့အထိ၊ ဟံသာဝတီခရိုင် ကော့မှူး မြို့နယ်တွင်၊ ထဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားနှင့် ခမ့် ဆရာတော် ဘုရားထံသို့ သွားရောက်တရားနာခဲ့ရုံမျှမကဘဲ၊ တရားပါတပါ တည်းဆိုင်ခဲ့ရ၍ လက်တွေ့ဆည်းပူးရရှိခဲ့သည့် အသိတရားများ တို့ကို အများပြည်သူများတို့အား ထုတ်ဖော်ရှင်းပြရန်လိုအပ် လိမ့်မည်ဟု ယူဆမိသောကြောင့်၊ အချို့သော ဓမ္မမိတ်ဆွေ များ၏ တေခင့်စာချက်ကို ဖြည့်စွက်လိုအပ်ပါသဖြင့် ဖွင့်ဆို ဆပ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

လူသားများတို့သည် ဓါတ်ကြီးလေးပါး၏ ဖေါက်ပြန် မှုကြောင့်၊ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ၊ ပေါ်ပေါက်လာသည့်ဝေဒ နာဒဏ်ကိုမခံစားလိုသည့်အတွက်၊ နိုးစပ်ရာသမားတော်ဆရာဝန် များတို့ကို အားကိုးအားထားပြုသော်လည်း၊ နိဂုံးချုပ်၌ ၎င်း သမားတော်၊ ဆရာဝန်များတို့က၊ ပြုစုကုသသည့် ဆေးဝါးများ တို့သည် လူသားများတို့၏ခန္ဓာကိုယ်၌ မည်သို့မျှစွမ်းဆောင်အ လုပ်မလုပ်သည့်အခါ၊ သဘာဝကိုမလွန်ဆန်နိုင်၍ ပေါ်ပေါက် လာသည့်ဝေဒနာအပေါ် ပုထုဇဉ်လူသားများတို့သည်၊ အလို

(၂) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ-ရှောင်ဝါနေသို့ထွန်းစေသော။

အလျှောက်၊ ဒေါသဖြစ်ခါ၊ ရန်သူအဖွယ်ယူဆလျက် ရင်ဆိုင်  
တွေ့ဆုံချိန်၌ သေခြင်းတရားကို အရှုံးပေးကျောခိုင်းရပါတော့  
သည်။ သဘာဝအလျှောက် ပေါ်ပေါက်လာသည့် ဝေဒနာအ  
ပေါ် သီးခံနိုင်စွမ်းရှိအောင်၊ ဒေါသ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းမှ၊  
သညာ-အသိမှ ပညာ-အသိသို့ပြောင်းလဲပြီး၊ သဘာဝ ဖြစ်-ပျက်  
ခံစားမှုဝေဒနာဒဏ်ကို အသိကပ်လျက် ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်ရှုမှတ်  
ပြီး၊ ဥပါဒဏ်ကြောင့် ဥပါဒ်ဖြစ်ပြီး၊ ဘဝ မတူယံအပ်စေရန်  
နှင့် ထာဝရဇာတိဘဝချုပ်ငြိမ်းစေမှုကို အခြေခံလျက် အဓိဏ  
ရေးသားတင်ပြရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါမှတ်တမ်းတွင်၊ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး၊ ဘာသာ  
ရေး၊ အစစအရာရာ၊ အထက်ဖော်ပြထားသည့် သုံးမျိုးအနက်  
တမျိုးထက်တမျိုး ဆက်စပ် ပဋိပက္ခ ဖြစ်ပေါ် နိုင် စေ ရန်  
အကြောင်း အချက်အလက် ၎င်း လုံးဝမပါရှိစေရန် အထူးဂရု  
စိုက်လျက် ရေးသားထားရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤမှတ်တမ်းထုတ်ဝေရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ၊ ကိုယ်  
ရေးကိုယ်တာကိစ္စအတွက် အဓိကမဟုတ်ဘဲ အထက်ဖော်ပြပါ  
ဆရာတော်နှစ်ပါးတို့၏ သာသနာရေးကိစ္စအဝဝ ဆောင်ရွက်  
ရာ၌ အထူးအထောက်အကူပြုစေရန်နှင့် ဓမ္မဒါနအဖြစ် ပါဝင်  
စေလိုသောဆန္ဒဖြင့် ထုတ်ဝေရခြင်းဖြစ်သည်ကို နှိရုံးချုပ်အုစု  
ဖြင့် တင်ပြအပ်ပါသည်။

(စာအုပ်ကျော်)၊  
ရဲအရာရှိဟောင်း  
ပြည်သူ့ဆေးရုံ-တွဲတေးမြို့  
ဟံသာဝတီခရိုင်။



ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ့-ရောင်ဝါနေသို့ ထွန်းစေသော  
ရည်ရွယ်ချက်။

ဤတရားရှင်းတမ်း ထုတ်ဝေခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ၊ စီးပွားရေးကို အဓိကထား၍မဟုတ်၊ ဂုဏ်ပကာသနကို အဓိကထား၍မဟုတ်၊ အခြားအခြားသောဘာသာကို ထိခိုက်စေလိုသောဆန္ဒဖြင့်ရေးသားခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ လမ်းစဉ်ကို သက်ဝင်ယုံကြည် အားကိုးအားထားပြုလိုသည့် ဓမ္မမိတ်ဆွေများတို့၏ အထောက်အကူဖြစ်စေရန်အတွက်၊ ခမုဆရာတော်ဘုရား၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်ရေးသားလျက် ကန်တော့အပ်ပါသည်။

နဒိ သောတ မန်းရေကျ  
မှတ်ကြ ရုပ်နာမ်စင်

ရွှေစက်တော်သီတင်းသုံးသည့်-စလင်းဆရာတော်ဘုရား  
ဦးဝိစာရ ၏  
ဩဝါဒ။

ဥပမာ။ ။(၁)ရွှေစက်တော်၊ မန်းချောင်းရေသည် အမြင့်မှအနိမ့်သို့သဘာဝအလျောက် စက္ကန့်တိုင်းစက္ကန့်တိုင်း၊ မိနစ်တိုင်းမိနစ်တိုင်း၊ စီးမြပင်စီး၍ ပြောင်းလဲသွားသည်ကို တွေ့ရှိပါသည်။ သို့သော် ထိုရေသည် သာမန်မျက်စေ့ဖြင့်ကြည့်လျှင် ကုန်ဆုံးခန်း ခြောက်ခြင်းမရှိ၊ နောက်ရေသည် အစဉ်အမြဲ ဖြည့်တင်းပေးလျက်ရှိပါသည်။

(၄) နိဗ္ဗိမြတ်စွာသာသနာ-ရောင်ဝါစနသို့ထွန်းစေသောဝံ။

အလားတူ တဘက်သို့ပြန်ကြည့်စို့ - နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာကျော်က  
လူသားများရှိကြသေးသလား၊ မရှိပါ၊ တလပြီးတလ၊ တနှစ်  
ပြီးတနှစ်၊ ပေါင်းလဲသွားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ သို့သော်  
လူ့ပြည်၌လူသားများမရှိကြဘူးလား၊ ရှိပါသည်။ အထက်ပေါ်  
ပျံပါ မန်းရေစီးချောင်းသကဲ့သို့ လူသားများတို့ သည် လည်း  
ဓမ္မာရိပ် နားလို့ ရ အိုလိက်-သေလိက် စသည်အားဖြင့် မွေးဖွား  
ဆွဲယူတို့ကလည်း တဖန် သေကြေပျက်ဆီး သွားသူများတို့ကို  
ပြည့်စုံစားပေးလျက်ရှိကြပါသည်။

ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲ၊ မရှိတာကို ရှိတယ်လို့ ထင်တယ်၊  
မနုဿလူသားများတို့သည်၊ အာရုံ(၆)ပါးကို လိုက်လျောကာ  
ကိလေသာတဏှာများတို့၏ လွှမ်းမိုးမှုကြောင့် အလင်းမပြင်  
အမှောင်ကိုပင် အမှောင်မှန်းစသိ၊ ကာမဂုဏ်အမှောင်ကိုပင်  
အာသိမက်စွဲလမ်းနေကြသည့် ပုထုဇဉ်လူသားများတို့က မရှိတဲ့  
တရားကို ရှိတယ်လို့ ထင်တယ်၊ ရှိတဲ့တရားအလင်း နိဗ္ဗာန်ကို  
မရှိ ခြံ့ရှာဖွေခြင်းမရှိပါ၊ ကာမဂုဏ်ကိလေသာတဏှာ ဈုပ်ငြိမ်း  
မှ ဇာတိဒုက္ခ၊ ဇရာဒုက္ခ၊ ဗျာတိဒုက္ခ၊ မရဏဒုက္ခမှ ကင်းရှင်း  
လွတ်ငြိမ်းမည်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြအပ်ပါသည်။

(က) (န) ဖွဲ့စည်းကာ၊  
သူ့ဘက် ငါ့ဘက် စွဲကြဲတာ၊  
သူတော်ကောင်းခွဲခြားသုံးသပ်ပါ။  
ခမုဆရာတော်ဘုရား ဦးကုသလ ၏သြဝါဒ။

မနုဿလူသားများတို့သည်၊ ကာမဂုဏ်ကိလေသာတဏှာ  
များတို့၏ လွှမ်းမိုးမှုကြောင့် မရှိတာကို ရှိတယ်လို့ ထင်တယ်၊

တရားအကျဉ်းချုပ်အစီအစဉ်

(၅)

မဂ္ဂိတာကို မက်မောကြတယ်။ ဂ္ဂိတာကို လိုက်လံ ကျင့် သုံးခြင်းမဂ္ဂိပါ။

မဂ္ဂိတာက(က) (တဏှာ) ပုထုဇဉ် လူသားများတို့သည် တရားသောနည်းလမ်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ မတရားသောနည်းလမ်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ နည်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် သား-မယား ဆွေမျိုးများတို့အတွက်၊ ပစ္စည်း-ဥစ္စာရှာဖွေစေ့ဆောင်းနေချိန်၌၊ နောက်မရည်ရွယ်ဘဲ သေခြင်းတရားကို မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့် ဥပါဒါနိဝါဒလမ်းမှတွယ်တာပြီး ဘဝလက်လွှတ် ကျောခိုင်း၊ အရှုံးပေးကြရပါတော့သည်။ မွေးရ၊ နာရ၊ အိုရ၊ သေရသည့် ဘဝကို စွဲလမ်းတတ်မက်ကြသူများတို့သည် ပုထုဇဉ်လူသားအစစ် ဖြစ်ပါသည်။

ဂ္ဂိတာကတော့ (န) (နိဗ္ဗာန်) အရိယာ လူသားများတို့သည် အထက်ဖော်ပြပါ တတ်မက်စွဲလန်းမှု ကာမဂုဏ်ကို လေသာတဏှာများတို့ကို အစဉ်အမြဲပြုပါယ်ဖျက်လျက် မပွေးရမအိုရ၊ မနာရ၊ မသေရသည့်၊ ထာဝရအလင်းသို့ ရောက်အောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ် ကျင့်ကြံကြသူများဖြစ်ကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

မွေးတာရှိရင်၊ မမွေးတာရှိတယ်၊ နာတာရှိရင် - မနာတာရှိတယ်၊ အိုတာရှိရင်-မအိုတာရှိတယ်၊ သေတာရှိရင်-မသေတာရှိသည့် ခန္ဓာကိုယ်ချုပ်ငြိမ်းရာ ထာဝရအလင်းသည် နိဗ္ဗာန်ဖြစ်ပါသည်။

(၆) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ-ဆောင်ဝါနေသို့ထွန်းစေသောဝါ

ဥပမာ(၂) နေအိမ်အဆောက်အဦးတစ်ခု၏ တံခါးများ ဖွင့်ထားခဲ့လျှင် အမှိုက်သမိုက်ဖုံများ၊ အစုလိုက် - အပြုံလိုက်၊ ဝင်ရောက်နှောက်ယှက် သကဲ့သို့ မနုဿ လူသားများတို့၏တံခါး (၆)ပေါက်ဖြစ်သည့် မျက်စေ့၊ နှာခေါင်း၊ နား၊ ပါးစပ်၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ မထိန်းသိမ်းနိုင်သည့်အတွက် အထက်ဖော်ပြပါ အမှိုက် သမိုက် ဖုံမာ သောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ များတို့ ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသည့်ဘဝ အထက်-အောက် သုံးဆယ်တ ဘုံအတွင်း သံသရာကျင်လည်ခဲ့ရခြင်း အကြောင်းကို အခြေခံ လျက်၊ ခမုဆရာတော်ဘုရားနှင့် သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား တို့က အကျိုးကြောင့်-အကြောင်းဖြစ်၊ အကြောင်းကြောင့်- အကျိုးဖြစ်၊ အကျိုး-အကြောင်း-အကြောင်း-အကျိုး များတို့ ကို အပြန်ပြန် အလှန်လှန် ဟံသာဝတီခရိုင် ကော့မှူးမြို့နယ် တွင် ရှင်းလင်းတရား ဟောကြားခဲ့ပါသည်။

ကုသိုလ်ကံထောက်မရှ် သာသနာတော်အတွင်း လူ့ဘဝကို ရကြသော ဗုဂ္ဂိုလ်များတို့သည်၊ အပါယ်ဘေးမှ လွတ်မြောက်အောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရန်မှာ အလွန်အရေးကြီးပါသည်။ ထို့ကြောင့် အပါယ်ဘေးသံသရာမှလွတ်ရန် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပါယ်နိုင်မှ လွတ်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ဟောတော်မူခဲ့သည်။

သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိကို ပါယ်ရန် လိုရင်းအကြောင်းမှာ ရုပ်၊ နှာမ်၊ ပညတ်၊ ဗရမတ်၊ သစ္စာလေးရပ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စသည့် စာရင်းတော်ကိုနားလည်၍ ယောနိသော၊ မနုဿိကာရ မှန်ကန်သောနှလုံးဖြင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်ရန်လိုအပ်ပေသည်။

တရားအကျဉ်းချုပ်အင်းဂူ

(၇)

ဘုရားရှင်အလိုဇော်အတိုင်း ယထာဘူတ၊ မှန်ကန်သည့် တရားနည်းလမ်းကို ပို့ဆောင်ပေးနိုင်မည့် ကလျာဏမိတ္တ၊ ဥပ နိဿယ ဆရာကောင်း-ဆရာမြတ်ကို စုံစမ်းရှာဖွေဆည်းကပ်၍ ထို ဆရာ၏ ဆိုဆုံးမဩဝါဒ နည်း နိဿယ နာခံမှတ်သား ကျင့်ကြံ အားထုတ် နှလုံးသွင်းမှသာ အဘိဓမ္မာတရားတော်ကိုဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ သိနားလည်၍ လိုရာအလင်း နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်နိုင်မည် ကို ယုံကြည်အပ်ပါသည်။

(အောင်ကျော်)  
ရဲအရာရှိဧဟောင်း  
ပြည်ထူးဆေးရုံ-တွဲဧတေးမြို့။  
ဟံသာဝတီခရိုင်။



# ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ

## ရောဂါဝါနေသို့-ထွန်းစေသောစီ

ရဟန္တာဟု ကျော်ဇောသော၊ သဲအင်းရူ ဆရာတော်—  
 ဘုရား ဦးဥက္ကဋ္ဌ နှင့် ဓမ္မကထိက ခမ္မံ ဆရာ တော် ဘုရား  
 ဦးကုသလ တို့သည်၊ ဟံသာဝတီခရိုင် ကော့မှူး မြို့နယ်တွင်  
 မြန်မာပြည်၌ ပထမအဦးဆုံး အကြိမ်အဖြစ် (၂) နာရီအချိန်  
 ကန့်သတ်လျက် နေ့စဉ် (နံနက် ၆-နာရီမှ ၈-နာရီ ကကြိမ်၊  
နေ့လည် ၂-နာရီမှ ၄-နာရီတကြိမ်၊ ညနေ ၇-နာရီမှ ၉-နာရီ  
တကြိမ်) တနေ့ ၃-ကြိမ်၊(၇)ရက်တိုင်တိုင် ဆရာတော်နှစ်ပါး  
 တို့က ကြပ်မတ်၍၊ ကော့မှူး၊ တွံတေး၊ ကွမ်းခြံကုန်း၊ ဒေးဒရဲ၊  
 သုံးမြို့နယ်မှ ပရိသတ်ပေါင်း ၁၅၀၀-ကျော်တို့အား နိုင်နင်း  
 စွာ တရားဟောပို့ချပုံ အကျဉ်းချုပ်မှတ်တမ်း။

၁၉၆၉-ခု၊ ဖေဖေ ၇-ရက် (၇) ရက်မှ  
 ဖေဖေ ၇-ရက် (၁၃) ရက် နေ့ အထိ။

|                   |             |           |                 |            |
|-------------------|-------------|-----------|-----------------|------------|
| ထိမှု၊            | သိမှု၊      | ထိနှစ်ခု၊ | သတိကြပ်ကြပ်ပြု၊ | စွန်းလွန်း |
| အချိန်ကောင်းလို့၊ | ပိန်ဖောင်း၊ |           |                 | ဟောစည်     |
| အံကျိုး           | မယုတ်       | မိုးကုတ်၊ |                 | မဟာထေရ်    |

(၁၀) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ-ရောင်ဝါနေသို့ထွန်းစေသော်။

ရုပ်ဖောက်ပြန်၊ နာမ်ခံစား၊ သက်သာလိုက်  
မသက်သာလိုက်၊ ဟိုပြန်-ဒီပြန်၊ အပြန်ပြန်-အလှန်လှန်  
သာမည လက္ခဏာ ရှေ့ဦး ဆောင်သည့်  
လက်ရှိ သာသနာဝယ်(၂၁)လ တရားတံခိုးဖြင့်  
တမူထူးသည့် အမြဲလင်း ဇွဲတင်း သဲအင်း  
အသက်ဝင်လဲ ပြန်ပြီ။

အကြောင်းမှာလွန်ခဲ့သော ၁၉၆၉-ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ  
(၇)ရက်နေ့မှ (၁၃)ရက်နေ့အထိ ပံ့သောဝတီခရိုင်၊ ကော့မှူး  
မြို့နယ်တွင် အထက်ဖော်ပြပါ ဆရာတော်များထံသို့ သွား  
ရောက် တရားနာခဲ့ရုံမျှမကဘဲ တရားပါတပါတည်း ထိုင်ခဲ့  
ပါသေးသည်။

ထိုကဲ့သို့တရားနာ၊ တရားထိုင်ခဲ့ရ၍ ကိုယ်တွေ့ဆည်းပူး  
ရရှိခဲ့သော အသိတရားများတို့ကို အများပြည်သူတို့အား ထုတ်  
ဖော်ရှင်းပြရန်လိုအပ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆမိသောကြောင့် အချို့  
သော ဓမ္မမိတ်ဆွဲများတို့၏ တောင့်တချက်ကို ဖြည့်စွက်လို  
အပ်ပါသဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ဖွင့်ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

**အမြဲလင်း၊ ဇွဲတင်း၊ သဲအင်း၊ ကံတရား၊ ဥာဏ်တရား၊  
ခွဲခြားဟောခြင်း။**

(ဝာရေးသူနှင့် ဒိတ်ဆွဲတဦးဆွဲ၊ နွေ၊ ခပ်၊)

- ကုန်ရှုံးတော့ - တခေါက်
- လင်ကုန်ရှုံးတော့ - တယောက်
- တရားကုန်ရှုံးတော့ - တသံသရာလုံးပျောက်။

ဟံသာဝတီခရိုင် ကော့မှူးမြို့နယ်တွင် ခမ့ ဆရာတော် ဘုရား ဦးကုသလ ဟောကြားခဲ့သည့် တရားလင်္ကာကလေးကို ရွတ်နေချိန်၌ ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေတဦးက လာရောက်ပြီး ဘာတွေ ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈယ် လုပ်နေသလဲဟု - ပြောကြားသည့် အခါ အောက်ပါအတိုင်းဖြေကြားအပ်ပါသည်။

သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား ဟော တော် မှု သည့် အတိုင်းဆိုလျှင် ကြောက်လန့်စရာဘဲ။

- မိတ်ဆွေ - ဘာကြောက်လန့်စရာလဲ
- အောင် - လူသေရင်လူမဖြစ်ဘူးဆိုဘဲ
- မိတ်ဆွေ - ဟုတ်တာပေါ့၊ လူ့အလုပ်လုပ်မှု လူလိုခေါ်တာ လူတွေဟုတ်ပါရဲ့၊ လူ့ကျင့်ဝတ်နှင့် မပြည့်တဲ့လူ ကို လူလိုခေါ်ပါ့မလား။ လူ့အသွင် တိရိစ္ဆာန် စိတ်ဖြစ်မှာပေါ့၊ ဒါကြောင့် တိရိစ္ဆာန်သာသာဘဲ အတိုချုံး၍ ခေါ်ရတော့မှာပေါ့။
- အောင် - ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ်
- မိတ်ဆွေ - ကဲလူသေရင် ဘယ်ကိုသွားသလဲ၊ စကားအဆန်း လေးမေးပါရစေ၊
- အောင် - သိအောင်တရားအားထုတ်ကြည့်ပေါ့
- မိတ်ဆွေ - ဒီလိုဆိုအားထုတ်ကြည့်ရမှာပေါ့၊ မသိချင်ယောင် ဆောင်မနေပါနဲ့၊ ကျွန်တော်ကြားရတာကတော့ ခင်ဗျားတို့တအိမ်သားလုံး ကော့မှူးသွားပြီး (၆) ရက်တိုင်တိုင်၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားတော်ကို နာယံသာမကဘဲ၊ တရားတောင်



(၁၂) နိဗ္ဗိဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်စွာသာသနာ-ရောင်ဝါဒနသို့ထွန်းစေသော။

တပါးတည်း ထိုင်ခဲ့သေးတယ်ဆိုတဲ့၊ ဘာများအသိ  
ထူးခဲ့သလဲ၊ ရှင်းပြမေးပါအုံး။

ခေတ် - သိချင်ကော့ပြောရမှာပေါ့၊ မသိချင်တဲ့သူကိုပြော  
မှ ခုံမှ မဟုတ်ဘူး။ တရားဆိုတာ ထိုင်မှ သိတာ၊  
မထိုင်တဲ့သူက ဘယ်သိမလဲ၊ ဆရာတော်ဘုရားက  
အပြော-ဘာများမဟုတ်၊ အလုပ် သမား အစစ် ဖြစ်  
ပါသည်။

မိတ်ဆွေ - ဆက်ပြောပါအုံး။

အောင် - ကျွန်တော် ရင်ကြပ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိတယ်  
မဟုတ်လား။

မိတ်ဆွေ - ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒါဘာဆန်းသလဲ

အောင် - ဆန်းတာပေါ့၊ သိတ်ဆန်းတာပေါ့၊ ဆရာတော်  
ဘုရား သင်ကြားပို့ချခဲ့တဲ့နည်းအတိုင်း၊ လိုက်နာ  
ဆောင်ရွက် ကြည့်ရာ၊ မိမိ၏ ရင်ကြပ်ရောဂါသည်  
လုံးဝ ပျောက်ကင်းခြင်းမရှိသော်လည်း သက်သာ  
သည်၊ ယခင်မူလထက် အဆမတန်ခံနိုင်ရည်ရှိသည်၊  
သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဝေဒနာချုပ်ငြိမ်းဘူးသည်၊ တရား  
ထိုင်ခါစ မိနစ် ( ၂၀ ) အတွင်း ဝေဒနာ၏အရှိန်သည်  
အရှိန်ရှိသလို ဖောက်၍ သည် ဝေဒနာလောက်သည့်အ  
ရှိန်သာ ရှိပျက်လုခမန်နီးနီး ဖြစ်ပေါ်လာပြီး  
ပျက်စီး နီး ယှဉ်၍ ဝေဒနာကို ဘောင်ချိန်ပြီး  
ပျက်စီး နည်း ပြောင်းလဲပြုပြင် ဆ တူ ရှု  
ရှုက်လျက်၊ ဝေဒနာကိုစိုက်ရှုခြင်းမပြုဘဲ၊ ဖြန့်ရှုရ  
မည်ဟူ၍ ဆရာတော်ဘုရားက၊ အမိန့်ရှိထားသည်

တရားအကျဉ်းသဘင်းဂု

(၁၃)

ကို သိရှိသောကြောင့် လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြည့်ရာ  
 ဝေဒနာ၏အရှိန်သည် နောက်ထပ် ပိုမိုတိုးတက်လာ  
 ခြင်းမရှိဘဲ၊ တဖြည်းဖြည်းလျော့နည်း ပျောက်ဆုံး  
 သွားသည်အထိ ခံစားခဲ့ရပါသည်။ နာမ်၏သဘော  
 မှာ ခံစား--ချုပ်မမြဲခြင်းတည်းဟူသော အနတ္တ  
 သဘောတရားကိုသဘောပေါက်ခဲ့ပါသည်။ တရား  
 ကို အားကိုးလိုသောစိတ် ပေါ်ပေါက်သည်။ စိတ်  
 မျော်ရွှင်သည်။ ဝေဒနာကိုနှိုင်းခြင်းသည် ဘုရား  
 ဟောပေးတော်မူခဲ့တရား ခုနစ်ပါးနှင့် ကိုက်ညီသည်ကို  
 တွေ့ရှိရပါသည်။ ဓမ္မမိတ်ဆွဲများအားလုံးတို့သည်  
 သဘောပေါက် နားလည်အောင် တိုတိုတုတ်တုတ်  
 အောက်တွင်ထပ်မံရှင်းပြပါအုံးမည် ။

တရားအားမထုတ်မှီ တရားယောဂီများတို့ကို အောက်  
 ပါအတိုင်း ပရိကံပြုပါ။ ထိုနောက် ....

**နမောတဿ အဂ္ဂတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။**

(သုံးခေါက်ဆို)

မြတ်စွာဘုရား ဘုရားတပည့်တော်တို့သည် ယခု တရား  
 အားထုတ်ဆဲအခါ၌ မြတ်စွာဘုရားအား နိဗ္ဗာန်ကိုရည်မှန်း၍  
 ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို လှူဒါန်းပါ၏။ ကပ်လှူပါ၏။  
 ပူဇော်မ၊ ပူဇော်ပါ၏။ အရှင်ဘုရား။ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်နှစ်  
 ပါး လှူဒါန်းရသည့်အကျိုး မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ဉာဏ်  
 နိဗ္ဗာန်ဘုရားတော်မြတ်ကို ရပါလို၏။ အရှင်ဘုရား။

(၁၄) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ-ရောင်ဝါနေသို့ထွန်းစေသော။

ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ ဖြစ်တော်မူသော သဲအင်းဂူကျောင်း ဆရာတော်အရှင်သုမြတ်ကြီးဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်တို့သည် ယခု တရားအားထုတ်ဆဲအခါ၌။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား နိဗ္ဗာန်ကိုရည်မှန်း၍။ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို လှူဒါန်း ပါ၏။ ကပ်လှူပါ၏။ ပူဇော်မ၊ ပူဇော်ပါ၏။ အရှင်ဘုရား ခန္ဓာ ငါးပါး ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး လှူဒါန်းရတဲ့အကျိုး ဆရာတော်ဘုရား ကြီး၏ သိအပ်သော ဓါတ်တရား ပရပတ္တိတရား ရုပ်တရား နာမ် တရား သစ္စာတရားတို့ကို၊ ဘုရားတပည့်တော်တို့အား ပေး သနားတော်မူပါအရှင်ဘုရား။

ဘုံသုံးဆယ် တစ် ရှိရှိသမျှ အနန္တဝယ် ကုန်း မှာ နေ ကိုးကုဋေ။ ရေမှားနေဆယ်ကုဋေ ကုန်းသတ္တဝါ ရေသတ္တဝါ သဗ္ဗေသတ္တာ သတ္တဝါအပေါင်း ကြောငွေ တံတိုင်း သီတာ ပါတ်ကုန်း ကုန်းမကျန် ရေမကျန် အထက်ဘက် အောက် အဝီစိအထိ သုံးဆယ် တဘုံ ကျင်လည်ကြကုန်သော ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို။ ကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဒါနကုသိုလ်။ သီလ ကုသိုလ်။ ဘာဝနာကုသိုလ် ( အဋ္ဌိခါန် ပါရမီကုသိုလ် ) တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့နှင့်ထပ်ဘူထပ်မျှရကြရအောင် အားလုံးကြားကြား သမျှ အမျှ အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော

အရိယာသူတော်ကောင်းများ ပို့ စသောမေတ္တာ ပေး ဝေသော ကုသိုလ်အဘို့ကိုလည်း အကျွန်ုပ်တို့က ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာနှင့် သာဓု....သာဓု....သာဓု....

တရားအကျဉ်းသင်အင်းဂူ

(၁၅)

တရားအားထုတ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ် များ တို့သည်၊ ဝင်လေ-  
ထွက်လေကို မိမိခန္ဓာကိုယ်နှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါဖြင့်  
ရှုမှတ်ပါ။

ထိုကဲ့သို့ရှုမှတ်ချိန်၌ ဝေဒနာမခံစားမှီ အချိန်အတွင်း  
အာရုံ၌ အသုဘနိမိတ်ပေါ်လွင်အောင်စွဲမှတ်ပါ။ အသုဘနိမိတ်  
မပေါ်ခဲ့သည်ရှိသော်ပေါ်သည့်အရာဝတ္ထုအပေါ် အစ-အလယ်  
အဆုံးအထိ၊ မှတ်သားပြီး ထိုနောက် ထိုအရာဝတ္ထုသည် မည်  
ကဲ့သို့တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွားသည့်တိုင်အောင် စောင့်  
ဆိုင်းလျက် အနတ္တသဘောပေါက်အောင် မှတ်သားပါ။

ဝေဒနာပေါ်လာလျှင် ဝေဒနာကို အာရုံ ပြောင်း လွှဲ  
ခတ်စပ်စပ်ရှုမှတ်စေလိုသည်ကို အထူးသတိပြုစေလိုပါသည်။

ဥပမာ-ပြရလျှင်၊ ကတုတ်ပေါက်က အစာကို စောင့်  
ဆိုင်းနေသော ဗျိုင်းဟာ၊ ပေါ်တဲငါးကိုလဲ ပြန်မကြည့်ဘူး၊  
မပေါ်တဲ ငါးကိုလဲလှမ်းမကြည့်ဘူး၊ ရှေ့မှာပေါ်လာတဲငါး  
ကိုသာ ပစ္စုပ္ပန်တဲတဲ ဇတ်ခနဲ ကောက်ယူသကဲ့သို့ တရားအား  
ထုတ်တဲအခါ အတိတ်ကိုလဲမတွေးဘဲ အနာဂတ်ကိုလဲမကြံစည်  
ဘဲ၊ ပစ္စုပ္ပန်တဲတဲ ဖြစ်ပျက်မှုကိုသာရှုမှတ်ပါ။ ခန္ဓာကိုယ်အပျက်  
ကို သမာဓိအားကောင်းလျှင် ကောင်းသလို မြင်နိုင်ပါတယ်။  
ရှုနေတာကိုလဲအရှုမရပ်ဘဲ သူ့သဘောအတိုင်း မှန်မှန်ရှု  
ပေးပါ။ ခံစားမှုဝေဒနာက ပြင်းထန်လာလျှင် ရှုတာကလဲ  
သူ့သဘောနဲ့သူ ပြင်းထန်ရှုပေးပါ။ ဝေဒနာ ဘောင်ချိန်  
ခြင်းဆိုသည်မှာ ဝေဒနာ ၅-သားဆိုလျှင် အရှုကလဲ

(၁၆) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ-ရောင်ဝါနေသို့ထွန်းစေသော

၅၀-သား၊ ဝေဒနာ ဘဝိ-သားဆိုလျှင် အရှူကလဲ ဘဝိ-သား၊  
ဖြစ်မြောက်အောင် သမာဓိချိန်ခွင်လျှောက်သို့ ဘောင်ချိန်ကိုက်  
အောင်ရှူဘို့အရေးကြီးပါတယ်။ ဝေဒနာသည် အဆမတန်ပြင်း  
ထန်လာလျှင် အရှူကလဲည်း တပါတည်း ပြင်းထန်ရှူပေးပါ။  
မိမိခန္ဓာကိုယ်နှင့်တိုင်းထွက်ပြီး ဝေဒနာကိုအနိုင်ရပုံမပေါ်ခဲ့သည်  
ရှိသော်၊ အရှူကိုခေတ္တရပ်ဆိုင်းလျက်၊ (ဥပ္ပက္ခဝေဒနာ) ဖြင့်သူ့  
သဘာဝသဘောတရားကို အဆုံးတိုင်အောင် လေ့လာမှတ်သား  
ပါ။ ထိုနောက်တဖန် မိမိခန္ဓာကိုယ်နှင့်ချိန်ဆပြီး မဇ္ဈိမပဋိပဒါ  
ဖြင့် ပြောင်းလဲရှူပေးပါ။ ဝေဒနာနှုန်းသွားလျှင် ရှူတာက  
လဲ သူ့သဘောနှင့်သူ့နှုန်းသွားအောင် လိုက်လျောပေးပါ။  
သူ့သဘောနှင့်သူ့ဖြစ်တာကို ကိုယ် သဘောဖြစ်အောင် မပြုပြင်  
ပါနဲ့။ သူ့သဘောနဲ့ သူ့ဖြစ်ထာက၊ (အနတ္တ) ကိုယ် သဘော  
ဖြစ်အောင် ဖန်တည်းပေးလျှင် (အတ္တ) ဖြစ်သွားလိမ့်မည်ကို  
အထူးသတိပြုပါ။

ချင်းချက်-ဝေဒနာအောင်ချိန်တဲ့အခါ၊ ကိုယ် သဘော  
နဲ့ ပြုပြင်ပေးခြင်း မဟုတ်ဘဲ၊ သဘာဝသဘော  
ဖြင့် ပေါ်လာတဲ့ဝေဒနာကို ဝိပဿနာဥာဏ်  
ဖြင့်အသုံးပြုလျက်၊ လိုက်လျောပေးခြင်းသာ  
ဖြစ်သည်ကို မှတ်သားရပေမည်။

သဘာဝအလျောက် ပေါ်ပေါက်လာသည့် ဝေဒနာကို  
စိုက်ရှူခြင်းနှင့် ဖြန့်ရှူခြင်း သဘောတရားများတို့ကို ထပ်မံ  
ရှင်းပြပါအုံးမည်။

ဒါကအရေးအကြီးဆုံးဘဲဗျ။ ဝေဒနာပြင်းထန်လာတဲ့ အချိန်မှာ ဝေဒနာခံစားသည့် နေရာကွက်တနေရာတည်း အာရုံစိုက်မှုတ်သားမည်ဆိုပါက မခံမရပ်နိုင်လျက် လက်လျော့ပေးခြင်းတဲစိတ်၊ အရိယာပုဒ်ဖျက်လိသောစိတ်၊ ပေါ်ပေါက်လာမည်ကတကြောင်း၊ ထိုကဲ့သို့စိုက်ရှုရာမှ ဝေဒနာကိုနိုင်နင်းခြင်း မရှိပါက၊ နောက်ထပ်တရားအားထုတ်ရန် ကြောက်စိတ်များ ဝင်လာတတ်ကြသည်ကို သိရှိသဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားက၊ ဝေဒနာကိုသည်းခံနိုင်တဲ့ အစွမ်းရှိအောင် ဝေဒနာကို တနေရာတည်း၊ စိုက်ရှုမှုတ်သားခြင်းမပြုဘဲ၊ တကိုယ်လုံးဖြန့်လျက် အသက်ပြင်းပြင်းရှုရှု ပေးရန် အမိန့်ရှိထားပါသည်။ ထိုမှသာ ခန္ဓာကိုယ်တကိုယ်လုံး၌ လေများဖြန့်သွားပြီး ဝေဒနာခံစားမှု ဒဏ် သက်သေစေမည်ကို ညွှန်ပြအပ်ပါသည်။ ဝေဒနာချုပ်ငြိမ်းစေရပေမည် အထူးသတိပြုပါ။

မနုဿလူသားများတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ ဓါတ်ကြီးလေးပါး၏ ဖေါက်ပြန်မှုကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာသည့် ဝေဒနာကို သည်းခံပြီး အာဏာပဏာဖိုဖြင့်ထိုးလျက် တိုက်ခိုက်ရှုမှုတ်အနိုင်ရ၍၊ ရေသောက်မြစ်ကြီးကဲ့သို့ ရပ်တည်လျက်ရှိသော ငါတည်းဟူသောအတ္တစွဲကို ဖြုတ်ချခြင်းသည်၊ ဆရာတော်က(ဒိဋ္ဌိသတ်) ဟု ဟောပါသည်။

သုံးဆယ်နှစ်ကောဓဋ္ဌာသဖြင့် ဆောက်တည်ထားသည့်၊ စက်ဆုတ်စရာ၌ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး၏ အပျက်သဘောကို သိမြင်၍ ခန္ဓာကြီးကိုမတွယ်တစ၊ မခင်တွယ်၊ မလိုချင်၊ ပါယ်ချင်တဲစိတ် ပေါ်ပေါက်မှုကို (တဏှာသတ်)ဟု ဟောပါသည်။

(၁၈) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ-ရောင်ဝါနေသို့ထွန်းစေသော

လက်တွေ့တရားထိုင်တဲ့အခါ၊ ကြာကြာ ထိုင်ပါ များ  
တော့၊ အောက်အမာခံကြမ်းခင်းနှင့် ခန္ဓာကိုယ် ထိတွေ့သော  
အခါ ပေင်ပေါက်လာသည့်ဝေဒနာသည်(ဒိဋ္ဌိသတ်)လက္ခဏာ  
ဖြစ်ပါသည်။

အာရုံ၌ အသုဘနိမိတ်ပေင်ပေါက်လာ၍ ဘဝမလိုချင်  
တဲ့စိတ်ပေင်ပေါက်မှုကို(တဏှာသတ်)၏လက္ခဏာဖြစ်ပါသည်။

အသုဘနိမိတ် မပေင်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များတို့သည် အာရုံ၌  
ပေင်သည့်အရာဝတ္ထုအပေင်ကို အရာဝတ္ထု၏ အစ၊ အလယ်၊  
အဆုံး၊ မည်ကဲ့သို့တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွားသည့်အထိ  
ရှုမှတ်၍ မမြဲခြင်းတည်းဟူသော အနတ္တသဘောပေါက်အောင်  
နှလုံးသွင်းပေးပါ။ ထိုကဲ့သို့ နှလုံးသွင်းခြင်းအားဖြင့် မမြဲသော  
သဘောတရားကို သိရှိခြင်းတို့သည်(တဏှာသတ်)၏ အဓိပ္ပာယ်  
ဖွင့်ဆိုစေချပေသည်။

ဒုက္ခပဋိပဒါ ပုဂ္ဂိုလ်များတို့သည် တရားအားထုတ်ရာ၌  
အသုဘနိမိတ်ပေင်လွင်စေ၍ သုခပဋိပဒါ ပုဂ္ဂိုလ် များ တို့သည်  
အာရုံ၌ အရောင် အဆင်း မိနိတ်များ ပေင် လွင် တတ် ကြ ပါ  
သည်။ အံထူးသတိပြုပါ။

အကြောင်းရင်းမှာ ဒုက္ခပဋိပဒါ ပုဂ္ဂိုလ်များ တို့သည်  
တမလွန်ဘဝက အသုဘအရိုးစုံများတို့ကို ရှုမှတ်ခဲ့သူများဖြစ်  
၍၊ သုခပဋိပဒါ ပုဂ္ဂိုလ် များတို့သည်လည်း အလားတူ တမလွန်  
ဘဝက ကသိုင်းရှုမှတ်ခဲ့သူများဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်ဘုရား  
က ဩဝါဒပေးခဲ့သည်ကို နားကြားခဲ့ရပါသည်။

“ငါကောင်၊မဟုတ်၊ ငါသဘော၊ ငါမဆောင်” သူ့သ  
ဘောသူဆောင်သည့် သဘာဝသဘောသည် (အနတ္တ) အာရုံ၌

ပေါ်ချင်ရာပေါ် ပေါ်သည့်အာရုံသည် မိမိ၏တမလွန်ဘဝက အတိတ်နိမိတ်အာရုံဖြစ်သောကြောင့် အထက်ဖော်ပြပါ နည်းစံနစ်အတိုင်း ခွဲခြားသုံးသပ်စေလိုပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ်၌ အမြဲဖြစ်ပျက်နေတာသည်၊ (ဒုက္ခသစ္စာ) ဖြစ်၍၊ ဖြစ်ပျက်နေတာကို သိနေတာသည်၊ (မဂ္ဂသစ္စာ) ဟူ၍ နှလုံးသွင်းရပေမည်။

ပေါ်သိ ပေါ်သိ နိဗ္ဗာန်အထိ  
(ညာဏစာဂီဆရာတော် သြဂါဒ)

ခန္ဓာကိုယ်၌ အစဉ်အမြဲ ဖြစ်ပျက်နေခြင်းသည် နာမ်၏ သဘော ခံစားပျက် အမြဲခြင်း၊ အနတ္တလက္ခဏာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့် ဆိုစေလျက်၊ သိခြင်းသည် နာမ်၏ခံစားမှု သာမညလက္ခဏာဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရပေမည်။

လူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည်၊ ခန္ဓာငါးပါးဖြင့် ဆောက်တည်ထားသည့် အဆောက်အဦးသဏ္ဍာန်ဖြစ်သည်ကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်က ဟောတော်မူခဲ့သည်။ အကျဉ်းအားဖြင့် အထက်တွင် ငါတည်းဟူသော အတ္တကိုဖြုတ်ချခဲ့ခြင်းကြောင့် လူသားများ တို့သည် ခန္ဓာငါးပါး၏ ဥစ္စာစောင့် ဖြစ်သည်ကို၊ မထင်ရှားပေဘူးလား။

ခန္ဓာငါးပါးသည် အကျဉ်းအားဖြင့် ရုပ်နှင့် နာမ်နှစ်ပိုင်းခွဲခြားထားပါသည်။ ရုပ်သည်တပိုင်း၊ နာမ်သည်တပိုင်း၊ တဖန်၊ နာမ်သည်သုံးပိုင်းခွဲခြားထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။



(၂၀) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ-ရောင်ဝါစနသို့ထွန်းစေသော။

- (၁) ရူပက္ခန္ဓာ - ရုပ်
- (၂) ဝေဒနက္ခန္ဓာ - နာမ်
- (၃) သညက္ခန္ဓာ - နာမ်။
- (၄) သင်္ခါရက္ခန္ဓာ - နာမ်။
- (၅) ဝိညာနက္ခန္ဓာ - နာမ်။

ရုပ်သည် နာမ်တည်းဟူသော ဝေဒနာဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသဖြင့်၊ သက်ရှိသတ္တဝါမှန်သမျှအားလုံးတို့သည် အနိစ္စတည်းဟူသော သေဘေးဖြင့်မကင်းသောကြောင့် မမြဲခြင်းတည်းဟူသော အနတ္တသဘောကို သက်ရောက်စေပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ဓါတ်ကြီးလေးပါး၏ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာသည့် ဝေဒနာမှာ ထူခြင်း၊ နာခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခဲခြင်း၊ ဖျင်ခြင်း၊ မောခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အေးခြင်း၊ ကြပ်ခြင်း၊ စသည်တို့ကို ရှုမှတ်ခြင်းသည် အကြောင်းသတ်တရားမဟုတ်ဘဲ၊ (အကျိုးသတ်တရား) သာ ဖြစ်သည်ကို ဆရာတော်ဘုရားကဟောပါသည်။

ဥပမာ- ခဲတစ်ခုကို တွေ့မြင်သော အခါ၊ များဖြင့်ပစ်ပါသည်။ များသည် ခဲကိုထိမှန်ခြင်းမရှိသောကြောင့်၊ ခဲသည် သဘာဝအလျောက် အနီးတွင်ကျရောက်သည့်မျှားတံကို ကိုက်ပါသည်။ များကို ကိုက်ခြင်းသည် အကျိုးသတ်တရားဖြစ်ပြီး၊ အကျိုးနှင့် တူသော မျှားတံကိုသာ ကိုက်သဖြင့် အဓိက လိုရင်းအကြောင်းနှင့်တူသော မုဆိုးကို ကိုက်သတ် မှုသာလျှင်၊ နောက်ထပ်မျှား ပစ်လွှတ်နိုင်စရာအကြောင်း မရှိတော့

ကြောင်း၊ အကြောင်းရင်း မုဆိုးကို ကိုက်သတ်ဖျက်ဆီး  
မှသာလျှင် (အကြောင်းသတ်တရား) ဖြစ်မည်ကို ညွှန်ပြ  
ခဲ့ပါသေးသည်။

ဒါကြောင့် လောကသားများအားလုံးတို့သည် မိခင်  
မဋ္ဌိသန္ဓေမှ ယနေ့အထိ သိလာခဲ့သော အသိတရားမှာ၊ ကိုက်  
ခြင်း၊ ခဲခြင်း၊ နာခြင်း၊ ကြပ်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အေးခြင်း၊ ကျင်  
ခြင်း၊ စသည်တို့သည်—တောမုဆိုးပစ်လိုက်သည့် များနှင့်သဏ္ဍာန်  
တူသောကြောင့် အကျိုးကိုသာသတ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ (အကျိုး  
သတ်တရား) ဖြစ်သည်။

မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော် မြတ်သည်။ ဒုတိယအဆင့်၌  
ဟောတော်မူခဲ့သည့် ဝေဒနက္ခန္ဓာဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။  
ကျွန်ုပ်တို့ယနေ့အထိ သိလာခဲ့သော အသိတရားမှာ၊ ကလေးအ  
သိသာဖြစ်သောကြောင့်၊ ကိုက်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ကျင်ခြင်း၊ တုန်  
ခြင်း၊ ကြပ်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အေးခြင်း၊ စသည့်အသိများ တို့ကို  
ပယ်ဖျက်၍ ဓါတ်ကြီးသေးပါး၏ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် ပေါ်  
ပေါက်လာသည့် ရောဂါများ တို့ကို ဝေဒနာဟူ၍ အသိကပ်ရပ်  
တည်ခြင်းသည်။ (အကြောင်းသတ်တရား) ဖြစ်၍ အထက်တွင်  
ဖော်ပြခဲ့သည့် ဘုရားဟော ဝေဒနက္ခန္ဓာနှင့် ကိုက်ညီသည်ကို  
တွေ့ရှိရပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ကိုက်သောခန္ဓာ၊ နာ  
သောခန္ဓာ၊ ကြပ်သောခန္ဓာ၊ ကျင်သောခန္ဓာ၊ ထုသောခန္ဓာ၊  
ပူသောခန္ဓာ၊ အေးသောခန္ဓာဟူ၍ ~~ဟောပြောခဲ့ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။~~

ထို့ကြောင့် မူလကဖော်ပြခဲ့သည့် ကိုက်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ နှော့ခြင်း၊ နှော့  
ကျင်ခြင်း၊ ထုခြင်း၊ ကြပ်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အေးခြင်း ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာအေး၊ ရန်ကုန်

(၂၂) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ-ရောင်ဝါနေသို့ထွန်းစေသော။

များအားလုံးတို့သည်အဆုံးသတ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် အကျိုးသတ်တရားသာဖြစ်၍ ( ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ သံသရာလည်စေ၍ ) ဧကောဓမ္မောဖြစ်သည့် ဝေဒနာအပေါ် ရပ် တည် ခြင်းသည်၊ အကြောင်းသတ်တရား (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သံသရာရပ်ခြင်း) ဖြစ်ပါသည်။

သဘာဝအလျောက် ပေါ်ပေါက်သည့်ဝေဒနာကိုသည်းခံရမှုမှတ်၊ အနိုင်ရ၍ အတ္တဖြုတ်ချလျက် တဆင့်ပြီးတဆင့်၊ ပါရမီအရ၊ ဉာဏ်စဉ်တက်လျက် ဖော်ဆုတ်စရာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို မတုန်တာခြင်း၊ မခင်တွယ်ခြင်း၊ အပျက်ကိုသိမြင်၍အသိထူး၊ အမြင်ထူးဖြင့် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ သဘောတရားကို သိလာသည့်အခါ၊ တဏှာဥပါဒ်ကြောင့် ဘဝဖြစ်သည့်၊ ရုပ်နာမ်ကို ခွဲခြားသိမြင်ပယ်မှု (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သံသရာလွတ်)စေသည် ဟု ညွှန်ပြခဲ့ပါသည်။

(ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လည်ခြင်း၊) (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ရပ်ခြင်း၊)  
(ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လွတ်ခြင်း) တိုတိုတုတ်တုတ် လိုရင်းသဘောကို ရှင်းပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တဆင့် လူသေရင်လူမဖြစ်၊ လူသေရင်ဘယ်ကိုသွားသလဲဆိုတာ ပြန်ဆက်ကြအုံးစို့။ -

ဆရာတော်ဘုရား ဟောတိုင်း-ဟောတိုင်း ပါပါတယ်၊ သွားလမ်းလာလမ်းသိအောင် ဒါယိကာ၊ ဒါယကာမ တွေကို တရားထိုင်ဘို့ လှုံ့ဆော်အားပေးခဲ့တာကို မြင်တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။

အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရားမှ၊ အုပ်ချုပ်သူသိသလို၊ အရိယ သူတော်ကောင်းမဖြစ်တဲ့၊ ပုထုဇဉ်လူသား များ တို့၌ လည်း အုပ်ချုပ်သောသူရှိပါသည်။

တရားအကျဉ်းချုပ်အင်းဂူ

(၁) အရိယာကိုအုပ်ချုပ်သောသူသည်၊ ဝိဇ္ဇာဖြစ်  
မပါသည်။

(၂) ပုထုဇဉ်လူသားကို အုပ်ချုပ် သောသူသည်၊  
အဝိဇ္ဇာဖြစ်ပါသည်။

အရိယာကိုအုပ်ချုပ်သောဝိဇ္ဇာသည်၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊  
မောဟ၊ မာနလေးပါးကို အစဉ်အမြဲပယ်ဖျက်လျက်၊ သုခ၊  
ဒုက္ခ၊ ချုပ်ငြိမ်းရာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ချီတက်နေသူများဖြစ်ကြပါသည်။

ပုထုဇဉ်လူသားကိုအုပ်ချုပ်သောအဝိဇ္ဇာသည်၊ လောဘ၊  
ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ လေးပါးကို အစဉ်အမြဲ လက်ကိုင်  
ထားလျက် ဘဝကြွင်းဖော်အဖြစ် မိတ်ဆွေသဖွယ် ပေါင်းသင်း  
ကာ၊ သံသရာနှစ်ဆန်းဖျက်နေကစပြီး၊ ယနေ့တိုင် သေအတူ  
ရှင်မကဲ့ ခရီးသွားနေသောကြောင့် သံသရာတလျှောက်အထက်  
အောက်၊ သုံးဆယ်တတံ့အတွင်း ကျင်လည်ကြသူများ ဖြစ်ကြ  
ပါသည်။

နောက်ဆက်တွဲအနေဖြင့် ရုပ်နှင့်စိတ်နှစ်ခုကို ထပ်မံရှင်း  
ပြပါအုံးမည်။ ရုပ်ကစိတ်ကိုခိုင်းတာလား၊ စိတ်ကရုပ်ကို ခိုင်း  
တာလား၊ မေးစရာအကြောင်းရှိတယ်မဟုတ်လား။

မိတ်ဆွေ - ရှင်းပြမှဖြစ်မှာပေါ့။

အောင် - စိတ်ကတိုက်ခွန်းမှ ရုပ်က ကောင်းကျိုး၊ ဆိုးကျိုး၊  
ဖန်တည်းတတ်သော တရားလိုတရားခံ၊ အတွင်း  
လှည့်ကျပန်ဖရောင်းချက်၊ သည် စိတ်။ စိတ်သည်  
အဓိကဖြစ်သည်ကို၊ ထင်ရှားပြီမဟုတ်လား၊ စိတ်  
ကခိုင်းတာ၊ ရုပ်ကလုပ်အောင်တတ်တာ ကိုကော၊  
မထင်ရှားပေဘူးလား၊ ဒါ့ကြောင့် ရုပ် ကို ပြုပြင်

(၂၄) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ-ရောင်ဝါနေသို့ထွန်းစေသော်။

ခြင်းမှ ရပ်ဆိုင်းပြီး၊ စိတ်ကို ပြုပြင်မှုသာလျှင် နည်းလမ်းမှန်ကန်ပေမည်။ ကံတရားနှင့် ဥာဏ်တရားတို့ကို ဆက်လက်ဆွေးနွေးကြအုံးစို့။—

(ကံတရားဇာတော့) လက်ရှိဘဝတွင် လူ သား များတို့သည်၊ ထူးတမ်းစဉ်လာ မိရိုး၊ ဖလာအရ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားပြီး တတ်အားသမျှ အလှူဒါနပြုလျက်၊ ဥပုသ်သီလ၊ ဆောက်တည်ခြင်း၊ (အချိန်ကန့်သတ်စေသည့်သီလ) ပုတီးစိတ်ခြင်းအားဖြင့် စိတ်စင်ကြယ်မှု ပြုလုပ်ကြတယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒါက နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရား မဟုတ်ဘူးဗျ။ ဒါနုလှူခြင်း၊ သီလဆောက်တည်ခြင်း၊ ပုတီးစိတ်ခြင်း၊ အားဖြင့် လူသေရင်ဘယ်ကိုသွားမလဲ၊ သွားလမ်း၊ လာလမ်းမသိဘူးဗျ။ မသိခြင်းသည်၊ အကန်းနှင့် သဏ္ဍာန်တူသည် ဟု—ဆရာတော်ဘုရားက ဟောတော်မူခဲ့သည်။

ဥပမာ—ကွင်းပြင်ကြီးတခု၌၊ လေပွေတိုက်ခတ်သောအခါ၊ စက္ကူစုတ်၊ တောင်းစုတ်၊ ပလုံးစုတ်၊ အမှိုက်အရိုက်များတို့သည်၊ လေလွင့်ပြီးအထက်ကောင်းကင်းမှ ကျ ချင် ဆုကျ၊ ကာမသကာဆိုသလိုဘဲ၊ ဒါကြောင့်—ပုထုဇဉ်လူသားများတို့သည်၊ သွားလမ်း၊ လာ လမ်း မ သိသောကြောင့် အထက်ဖေါ်ပြပါ၊ တောင်းစုတ်၊ ပလုံးစုတ်၊ စက္ကူစုတ်၊ အမှိုက်-အရိုက်ကဲ့သို့ လေလွင့်ကျချင်ဆုကျ၊ ကာမသကာ၊ ရောက်လေရာဘဝ၌ကျင်လည်ကြမည်ဟူ၍ ဖြစ်သောကြောင့်အကန်းနှင့်တူပါသည်။ အထက်ဖေါ်ပြပါ ဒါနုနှင့်သီလသည်ကံ၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုစေရပေမည်။

ကမ္ဘာလောကကြီးတို့တွင်၊ အာသောက မင်းတရားကြီး  
 သည်၊ အလှူဒါန၊ ပါရမီရှင်၊ အဓိပတိပင် ဖြစ်  
 လင့်ကစား၊ သေပြီး၊ စပါးကျီးမွေ ဖြစ်ခဲ့ သေး တယ်  
 မဟုတ်လား၊ ဒါနကုသိုလ်ကံ၊ ထောက်ပံ့ကယ်မ၊ တင်  
 နိုင်သေးသလား၊ ဒါကြောင့် ဒါနသည် ကံအလုပ်ဟူ  
 ၍ သက်သေခံ အထောက်အထား တင်ပြအပ်ပါသည်။

မြောင်းမြခရိုင်တွင်၊ သက်တော်ရှစ်ဆယ်၊ ဝါတော်ငါး  
 ဆယ်ကျော်၊ ဘုန်းကြီးတပါး၊ ပျံလွန်တော်မူသောအခါ၊ ဘုန်း  
 ဇော်ကြီးမှာ အလှူရှင်အိမ်များမှ လှူဒါန်းရရှိသော၊ လှူ  
 ဘွယ်ပစ္စည်း၊ ရွှေဒင်္ဂါး၊ ဓဋ္ဌဒင်္ဂါးများတို့ကို လက်အောက်ခံ၊  
 ဦးပဉ္စင်းများတို့ကသိရှိ၍၊ ဈာပန၌အသုံးပြုရန်၊ သံသေတ္တာကို  
 သော့ဖွင့်ကြည့်ရာ၊ ထိုသံသေတ္တာအတွင်း အရောင်အဆင်း လှပ  
 သော၊ မွေကြီးတကောင်တွေ့ရှိခဲ့၍၊ ထိုသေတ္တာကြီးကို မကိုင်  
 ဝံ့ဘဲ နဂိုလ်မူလအတိုင်းပင်၊ ပြန်လည်ပိတ်ဆို့ ထားရသည်အထိ၊  
 ထိုနောက်မီးသဂြိုဟ်မည့်ရက်၌ ထိုသေတ္တာကြီးကို ထပ်မံဖွင့်ကြည့်  
 ရာ၊ ထိုမွေကြီးသည် မူလနေရာ၌ပင် အလို့အလျောက် သေဆုံး  
 နေရသည်ကို တွေ့ရှိရ၍၊ ဦးပဉ္စင်းများတို့က၊ ဥပါဒါန် စွဲကပ်  
 ပြီး၊ ဆရာတော်ဘုရားဘဝကူးပြောင်းဟန်တူသည်ဟုယူဆလျက်၊  
 ထိုမွေကြီးနှင့်ဆရာတော်ဘုရားပါ တပါတည်း - မီးသဂြိုဟ်ခဲ့ရ  
 ခြင်းအကြောင်းကို - ခမ့်ဆရာတော်ဘုရား၊ ဦးကုသလ-တရား  
 ပို့ချခန်းစာခန်း၌ နာကြားခဲ့ရပါသည်။ မွေကြီး၏အရောင် အ  
 ဆင်းလှပခြင်းသည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သီလတံခိုးကိုသက်  
 ထောက်စေဟန်တူပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရား ပျံတော်မူချိန်၌၊  
 ပစ္စည်းဥပါဒါန်စွဲကပ်ခြင်းအတွက် ဥပါဒါန်ပစ္စယော ဘဝဝေါ၊

(၂၆) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ-ရှောင်ဝါနေသို့ထွန်းစေသော

ဟူ၍ ဘုရားကဟောထားခြင်းကြောင့် ဥစ္စာစောင့်တည်းဟူသော၊ ပြိတ္တာဘဝသို့ ကူးပြောင်းခဲ့ဟန်တူပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဒုတိယအချက်ဖြစ်သည့် သီလဈာန်၊ ကယ်မ၊ တင်နိုင်သေးသလား၊ သီလသည်လည်း ကံအလုပ်ဟူ၍ သက်သေခံအထောက်အထား တင်ပြအပ်ပါသည်။

ပုထုဇဉ်လူသားများပြုကြသည့်ဒါန၊ သီလ၊ (အချိန်ကန် သတ်စောင့်သည့်သီလ) စသည့်ကုသိုလ်များတို့သည် ငါ့တည်း ဟူသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိစွဲကြီးက အစဉ်ဦးစီးစွဲကပ်လျက် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ စသည့်အကုသိုလ်ကံများကလည်း၊ ခြံရံ၍ရပ်တည်နေမှုကြောင့်၊ အဆိုပါလောဘ၊ အကုသိုလ်ကံ ဆိုးကြီးက၊ ပြိတ္တာဘဝ ဒေါသအကုသိုလ်ကံဆိုးကြီးက၊ ငရဲ၊ မောဟ အကုသိုလ်ကံဆိုးကြီးက၊ တိရိစ္ဆာန်၊ မာန အကုသိုလ်ကံဆိုးကြီး က၊ အရံငရဲ၊ စသည်အားဖြင့် အသီးသီး ဝဋ်ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခ၊ ခံကြရပြီးနောက်ဆုံး၊ အထက်ဖော်ပြပါ အကုသိုလ်ကံများတို့၏ ကံရှိန်ကုန်ဆုံးသွားသည့်အခါ၊ မျက်ခြေမပြတ် အရိပ်သဘွယ် လိုက်နေသည့် ဒါန၊ သီလ ကုသိုလ်ကံများ တဖန်၊ တရိန်ထိုး ပေါ်လာလျက် အပါယ်လေးဘုံက၊ ကယ်မတင်ပြီး၊ လူ့ဘုံ ရောက်သည်အထိ ပို့ဆောင်သည်ကို ဆရာတော်ဘုရားက မိန့် တော်မူခဲ့သည်။ ဒါကြောင့် ပုထုဇဉ်လူသားများတို့သည် မျစး သောအားဖြင့်၊ အပါယ်လေးဘုံမှလာကြရသော လူများဖြစ်၍ အထက်အောက် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သံသရာ ကျင်လည်ကြ သူများ ဖြစ်သည်ကို မထင်ရှားပေဘူးလား။ ဒါကြောင့် (မနုဿဘဝေါ ဒုလ္လဘော) ဟု ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောတော်မူခဲ့ တယ်မဟုတ်လား လူသေရင်-လူဖြစ်နိုင်ပါအုံးမလား။

ဒိဋ္ဌိမက္ခာ-ပုဂ္ဂိုလ်မှာလျှင်-လူမှာစကြာ  
နတ်မှာ-သိကြား-မိုးဖျား-ဗြဟ္မာ-ဖြစ်တုံပါလဲ  
ခန္ဓာပြုက္ခ-ကုသိုလ်စက-ဖေါက်လွဲ-  
ပါယ်ရွာ-ရောက်မြဲသာတည့်။

(ခမု°ဆရာတော်ဘုရား၏ ဩဝါဒ)

မိတ်ဆွေ - ဒီလိုဆိုဘယ်ဖြစ်မလဲ။

အောင် - ဒါပေါ့ဗျ၊ တရားမရှိ-ဘုရားမမြင်၊ တရားရှိက -  
ဘုရားမြင်သည်မဟုတ်လား၊ ကဲဆက်ကြအံ့စို့....

ဒါန-လှူခြင်း၊ သီလ-ဆောက်တည်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း  
ပျားတို့သည်၊ ကံအလုပ်သာဖြစ်ပါသည်။ ပုတီး စိတ်ခြင်းအား  
ဖြင့် သမာဓိရသည်၊ စိတ်တည်ကြည်သည်။ သို့သော်- ပုတီးသည်  
အစဉ်အမြဲဖေါက်ပြန်ပြောင်းလဲနေသော၊ ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အ  
ပိုင်းကို လုံးဝမသိ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို သိမြင်နိုင်သော တရားသည်၊  
ဉာဏ်အလုပ်၊ ဘုရား ကိုယ် တော် မြတ် ဟောတော်မူသည့်  
ဝိပဿနာတရားဖြစ်ပါသည်။

ဒါနနှင့်သီလသည်၊ ကံအလုပ်ပင်ဖြစ်လင့်ကစား ဘုရား  
ရှင်သည် ဒါန-အစ၊ သီလ-အလယ်၊ ဘာဝနာ-အဆုံး ဟူ၍  
မိန့်တော်မူခဲ့သည့်အတိုက်၊ တဘဝတည်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်မကူးနိုင်  
သည့်လူမျှားတို့သည် ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ် ကျင်လည်ခဲ့ရသည်ရှိသော်  
ဒါနသည် ချမ်းသာကြွယ်ဝစေ၍၊ သီလသည် ရုပ်အဆင်း၊ ရူ  
ပါရုံလှပအသက်ရှည်ခြင်းတို့ကို အထောက်အကူ ပြုသည်ကိုတင်  
ပြအပ်ပါသည်။



(၂၀) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ-ရောင်ဝါနေသို့ထွန်းစေသော။

**ဥာဏ်တရားကတော့ - ဝိပဿနာ - လုပ်ခဲ။**

ကျွန်ုပ်တို့လူသားများတို့သည်၊ မိခင်ပဋိသန္ဓေမှအစပြု၍ ယနေ့တိုင်၊ မှန်ကြည့်လာခဲ့တာမဟုတ်လား၊ မှန်ကြည့်၍အစဉ် အားဖြင့်ရုပ်ကိုပြုပြင်ခဲ့တာကောမဟုတ်လား၊ နာမ်ကိုတော့ပြုပြင် ခြင်းမရှိခဲ့ဘူး၊ သို့ဖြစ်ပါ၍၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သံသရာကျင်လည် ခဲ့ရခြင်း၊ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကော မထင်ရှားပေဘူးလား။

- (၁) မှန်ကြည့်တော့-ရုပ်ပေါ်သည်။
- (၂) ဥာဏ်နှင့်ကြည့်တော့-စိတ်ပေါ်သည်။

မှန်ကြည့်၍ရုပ်မြင်သောအခါ၊ ရုပ်ကိုကြည့်ပြီး ပြုပြင်ခဲ့ သဖြင့် မျက်စေ့၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်၊ ကိုယ်၊စိတ်၊စသည် အာရုံ(၆)ပါးတို့ကို အလိုလိုက်ခါ၊ အထက်တွင် ဖော်ပြထား သည့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ တည်းဟူသော အုပ် ချုပ်သူကို ပင့်ခေါ်ကာ၊ သုံးဆယ်တခုအတွင်း အထက်အောက် သံသရာကျင်လည်ခဲ့တာ၊ ယနေ့အထိမဟုတ်လား၊ ထို့ကြောင့် ပုထုဇဉ်လူသားများတို့သည် ဘယ်သောအခါမျှ၊ သံသရာဝဋ် ဒုက္ခမှ မလွတ်ကင်းနိုင်ဘူး၊ အပါယ်လဲ-မလွတ်ဘူးဗျ၊ လူသေရင် လူမဖြစ်၊ ဥပါဒါန်စွဲကပ်ရာ ဇာတိဘဝ၊ ကူးပြောင်းသည်ကို ဆရာတော်ဘုရားက မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ ဘုရား ဟော နှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်လေ။

မိတ်ဆွေ - မှန်ပါတယ် - ဆက်ပြောပါအုံး-  
အောင် - သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားက၊ ကာယနုပဿနသတိ ပဋ္ဌာနံ၊ ဝေဒနာနုပဿနသတိပဋ္ဌာနံ၊ စိတ္တနုပဿန သတိပဋ္ဌာနံ၊ ဓမ္မနုပဿနသတိပဋ္ဌာနံ၊ လေးပါးကို အခြေခံပါတယ်-

အချို့သောမိတ်ဆွေများတို့သည်၊ တမင်တဖိုလ်ရအောင်  
 ဘယ်နှစ်နှစ်-ဘယ်နှစ်လအားထုတ်ကြည့်ရမှလဲဟုမေးလေ မေး  
 ထရှိသည်ကို ကြားသိရှိရပါသည်။ မေးလဲမေးထိုက်ပါသည်။ အ  
 ပြစ်ဆိုခြင်းမဟုတ်ပါ။ သမထဝိပသနာအလုပ်သည်၊ စိတ်အလုပ်  
 ဖြစ်ပါသည်။ ခွန်အားဗလအလုပ် မဟုတ်သည့်အတွက်တရားအား  
 ထုတ်ရာ၌၊ ခွန်အားဗလကိုသုံးစွဲလျက် နှစ်၊ လ၊ စသည်အား  
 ဖြင့်၊ တချိန်ကာလပိုင်းခြားကန့်သတ်ပြီး၊ ကံထရိုက်အလုပ်မဟုတ်  
 သောကြောင့်၊ (သဒ္ဓါဗိုလ်၊) (ဝရိယဗိုလ်၊) (သတိဗိုလ်၊) (သမာ  
 ဓိဗိုလ်၊) (ပညာဗိုလ်၊) ဆိုတဲ့ ဗိုလ်ငါးပါးကို လက်ကိုင်ထား  
 လျက်၊ တဆင့်ပြီးတဆင့် ပါရမီအလိုက် ဉာဏ်စဉ်တက်လျက်  
 တရားအားထုတ်မှုသာ၊ လိုရင်းနိဗ္ဗာန်ကို၊ ကော်မုချရနိုင်သည်ကို  
 ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ဟောတော်မူခဲ့သည်မဟုတ်လား၊ လူသား  
 များတို့သည် ဝါတ်ကြီးလေးပါး၏ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် ခန္ဓာ  
 ကိုယ်မှ ပေါ်ပေါက်လာသည့် ဝေဒနာဒါဏ်ကို မခံစားလိုသည့်  
 အတွက် နိုးစပ်ရာ၊ သမားတော်၊ ဆေးဆရာ ဆရာဝန်၊ စသည်  
 တို့ကိုအားကိုးအားထားပြုကြသကဲ့သို့ အရိယသုတော်ကောင်း  
 များတို့သည်လည်း ထိုနည်းတူ၊ ဝိပဿနာတရားတော်မြတ်ကြီး  
 ကို၊ အားကိုးအားထားပြုကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုထုဇဉ်လူသားများတို့သည် ဆေးဝါးများတို့ကို မှီဝဲ  
 လျက်၊ ဝေဒနာသက်သာသွားသည့်အခါ ဝေဒနာ၏ ခံစားမှု  
 ဒါဏ်ကို၊ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး အထိ၊ သိနားလည်လိမ့်မည်  
 မဟုတ်ကြောင်း တင်ပြလိုပါသည်။

နိဂုံးချုပ်တွင် ဆေးဝါးများတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်၌ အ  
 လုပ်မလုပ်သည့်အခါ၊ သဘာဝအလျောက် ပေါ်ပေါက်လာ

(၃၀) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ-ဆောင်ဝါနေသို့ထွန်းစေသော။

သည့်ဝေဒနာကို၊ ရန်သူသဖွယ်ယူဆလျက် ရင်ဆိုင်တော့ဆုံးချိန်၌ ပုထုဇဉ်လူသားများတို့သည် သေခြင်းတရားကိုအရှုံးပေးကျော ခိုင်းရပါတော့သည်။

ထိုကဲ့သို့တနေ့ အရှုံးပေးရမည့်နည်းတူ၊ အလဟဿအရှုံး မပေးဘဲ၊ အသိကပ်ပြီးအရှုံးပေးခြင်းသည် မှန်မြတ်ခြင်းတရား ဟူ၍ဆိုရပေမည်။

ငါတည်းဟူသောအတ္တကို စွဲကပ်ခြင်းမပြုဘဲ သဘာဝကို မလွန်ဆန်နိုင်သည့် ဖေါက်ပြန်မှုကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့်ဝေဒနာအပေါ်၊ ဒေါသစိတ် ဖြစ်ပေါ် လာခြင်းမှ၊ သည်းခံရှုမှတ်ခြင်းအားဖြင့် ပုထုဇဉ်လူသားများ တို့အား၊ အစဉ်အမြဲစိုးပိုင်သည့်၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ များတို့မှ ကင်းရှင်းခြင်းကြောင့် အကယ်၍ထိုအချိန် ထို အခါ၌၊ သေဆုံးခဲ့ရသည်ရှိသော်၊ အသေမြတ်မည်ဟူ၍ယူဆရ ပေမည်။ ဝေဒနာကိုသာဂရုစိုက်အသိကပ် ရှုမှတ်သည့်အချိန်ဖြစ် သောကြောင့် ဥပါဒါန်စွဲကပ်ခြင်းမရှိ၊ ဥပါဒါန်ပစ္စယော၊ ဘဝေါ၊ ဘဝကူးပြောင်းလိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း ထင်မြင်ယူဆ ပါသည်။

အရိယာများတို့သည် ပညတ်၊ ပရမတ် ခွဲခြားသိရှိရုံသာ မက၊ အမြဲဘဝေရှေ့နောက်တွေးတောခြင်းမပြုဘဲ၊ ပစ္စုပ္ပန် တည့်တည့်ရပ်တည်လျက်၊ အသိကပ်ရှုမှတ်နေသူများ ဖြစ်သော ကြောင့် ဥပါဒါန်မတွယ်ကပ်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဥပါဒါန်မဖြစ်၊ ဥပါဒါန်ပစ္စယော၊ ဘဝေါ၊ ဘဝကူး-သံသရာဝဋ်ဒုက္ခမကျင့် လည်ရသည့်၊ ခန္ဓာချုပ်ငြိမ်းရာ-အလင်းနိဗ္ဗာန်သို့ ချီတက်နေသူ များဖြစ်ကြပါသည်။

တရားအကျဉ်းချုပ်အင်းဂူ

(၃၁)

ပုထုဇဉ်လူသားများတို့သည်၊ သိလာခဲ့သောအသိများ၊  
ခွေးမြင်-ခွေးသိ နွားမြင်-နွားသိ၊ ယောကျ်ားမြင်-ယောကျ်ား  
သိ၊ မိန်းမမြင်-မိန်းမသိ၊ မဟုတ်လား

မိတ်ဆွေ - ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါဘာထူးသလဲ၊

အောင် - ထူးတာပေါ့-အဲဒါက အကန်းအသိလို့ ခေါ်တယ်။

မညတ်၊ ပရမတ်၊ ရုပ်၊ နာမ်၊ ခွဲခြားသိမြင်မှ-အသိ  
ထူး၊ အမြင်ထူးဖြင့် သိသောအသိကို၊ မျက်မြင်ဝိပ  
သနာအသိ၊ ဟု-ခေါ်ရပေမည်။ ပညတ်နှင့်ပရမတ်  
ကို တို့တို့နှင့်လိုရင်းရှင်းပြပါမည်။

အထက်ဖော်ပြပါ၊ လူမြင်-လူသိ၊ နွားမြင်-နွားသိ၊  
ခွေးမြင်-ခွေးသိ၊ ယောကျ်ားမြင်-ယောကျ်ားသိ၊ မိန်းမမြင်-  
မိန်းမသိ၊ စသည့်များတို့ကို ခွဲခြားသိခြင်းသည်၊ ငယ်စဉ်မိရိုးဖလာ  
က သိသော အသိမျိုးဖြစ်၍၊ အသိထူး-အမြင်ထူးဖြင့်၊ သိသော  
အသိမဟုတ်သောကြောင့်၊ (ပညတ်အသိ) ဟူ၍ ကင်ပွန်းတပ်ရ  
ပေမည်။

ပရမတ် အသိကတော့ ကျွန်ုပ်တို့သိလာခဲ့သော အသိ  
မျိုးမဟုတ်ဘဲ၊ ခွေး၊ နွား တို့ရိစ္ဆာန်ယောကျ်ား-မိန်းမဟူ၍၊ အ  
သိမကပ်ဘဲရှိသော တရားဖြစ်သည့်ရုပ်၊ နာမ်ကို ခွဲခြားသိ  
မြင်သော အသိထူး-အမြင်ထူးကို (ပရမတ်အသိ) ဟူ၍ ဆိုရပေ  
မည်။

မြင်တိုင်းသိမြင် မမှတ်လျှင် ပေါ်လွင်ပညတ်သာ။

မြင်တိုင်းရူမှတ် ပရမတ် ပညတ်ကွာတော့တာ။

(မဟာစည်အရာတော် ဦးဖုန်နွှဲ ဩဝါဒ)

(၃၂) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ-ရောင်ဝါနေသို့ထွန်းစေသော။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် တရားတော်၌ သီရိမာ ပြည့်  
တန်ဆာမ၏ ပြင်ပရူပါရုံအလှကို အခြေခံ၍၊ နောက် သီရိမာ  
သဆုံးသည့်အခါ လှပသောရူပါရုံမက်မောစွဲလန်းသည့်ရဟန်း  
တပါးကို(လှုပ်ရှားအသုဘ) (မလှုပ်ရှားအသုဘ)တို့ဖြင့်သာခံက  
ပြသလျက်အပျက်ကိုမြင်မှ၊ အမှန်ကိုသိမည်ဟုသောရည်ရွယ်ချက်  
ဖြင့်၊ လေလံဆဲ့သူမရှိသည့်အသုဘ၊ အဖိုးမတန်သည့် ခန္ဓာကိုယ်  
၏အစိတ်အပိုင်းတို့ကို ပြသကာချွတ်တော်မူခဲ့တယ်မဟုတ်လား။

(၁) လှုပ်ရှားအသုဘ ဆိုသည်မှာ၊ ကျွန်ုပ်တို့-ခင်ဗျား  
တို့အားလုံးအသက်ရှူရှိုက်သည့်၊ သက်ရှိသတ္တဝါ  
မှန်သမျှတို့ကို လှုပ်ရှားအသုဘဟု ခေါ်ပါတယ်။

(၂) မလှုပ်ရှားအသုဘ ဆိုသည်မှာ၊ အသက်ရှူ ရပ်  
သည့်၊ သက်ရှိသတ္တဝါမှန်သမျှတို့ကို မလှုပ်ရှားအ  
သုဘ လို့ ခေါ်ပါတယ်။

လှုပ်ရှားအသုဘနှင့် မလှုပ်ရှားအသုဘတို့သည် မူအား  
ဖြင့်တူညီ၍၊ နှစ်မျိုးစလုံးများတို့က သုံးဆယ်နှစ်ကောဌာသ  
ဖြင့်ခြံရံလျက် ဆောက်တည်ထားသည့် အာကာရရူပါရုံသာဖြစ်  
ပြီး၊ ပုထုဇဉ်လူသားများတို့သည် မမြဲခြင်းတရားကို ထာဝစဉ်  
အသိကပ်မထားဘဲ ပညတ်၊ ပရမတ်ရုပ်၊ နာမ်၊ ခွဲခြားမသိ  
ခြင်းကြောင့်၊ အိုလို့လည်းမဆုံးနိုင်၊ နာလို့လည်းမဆုံးနိုင်၊  
သေလို့လည်းမဆုံးနိုင်၊ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ဇာတိဒုက္ခ၊ ဘေး  
တို့ဖြင့် ပရိဒေဝမီး တောက်လောင်ခဲ့တာ၊ သံသရာတလျှောက်  
လုံး၊ မောပမ်းခဲ့တယ်မဟုတ်လား၊ ဘာကြောင့်မောသလဲ၊ မက်  
လို့ မောတာ၊ မက်ရင်မောမယ်၊ ဒါကြောင့် မက်မောတာ  
မကောင်းဘူးခမဲ့ ဆရာတော်ဘုရားက မိန့်တော်မူတယ်။

နောက်တစ်ဆင့် အရိယလူသားများတို့နှင့် ပုထုဇဉ်လူ  
သားများတို့သည်မည်သို့မည်ပုံကွာခြားပုံကို ရှင်းပြပါအံ့ မည်။

အရိယာများတို့သည် မိမိခန္ဓာကိုယ်နှင့် တိုင်းထွာ၍ အ  
စားလျော့စားသည်၊ လျော့အိပ်သည်။

ပုထုဇဉ်လူသားများတို့သည် စိတ်အလိုလိုက်၍ အဝစား-  
အဝအိပ်သည်။ အိပ်မက်မက်သည်၊ အိပ်မက်မက်ခြင်းသည်၊ စိတ်  
လှုပ်ရှားမှုဖြစ်သည်။

အရိယာများတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်၊ နိုင်  
နင်းသောသူများဖြစ်၍၊ စိတ်အပြင်တက်မလှုပ်ရှားရန် ဂရုစိုက်  
စောင့်ရှောက်သူများဖြစ်သောကြောင့် အိပ်မက်မမက်ပါ။

ပုထုဇဉ်များတို့သည် အစားအဟာရမှီဝဲရာ၌ အရသာခံ  
စားသည်၊ အရသာခံစားမှု တင်းတိမ်မှုရသည်၊ ကြိုက်နှစ်သက်  
သည်။

အရိယာများတို့သည်၊ အစားအဟာရမှီဝဲရာ၌ နာမ်ခံ  
စားမှုအပေါ် မူတည်၍ စားသည်၊ အရသာခံမစားပါ၊ တင်းတိမ်  
မှုကိုပစ်ခါနုမထားပါ၊ ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်းမရှိပါ။

ပုထုဇဉ်များတို့သည် ပြစ်မှုကျူးလွန်သည်၊ ရှေ့နောက်  
တွေးတော၊ ကြံစည်အားထုတ်သည်။

အရိယာများတို့သည်၊ ပြစ်မှုမကျူးလွန်ပါ၊ ရှေ့နောက်  
ကြံစီတွေးတောအားထုတ်ခြင်းမရှိပါ၊ ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်ရွှေ့မှတ်  
နေသူများဖြစ်ကြပါသည်။

ပုထုဇဉ်များအိမ်ထောင်ပြု၊ မီးပေးသည်။

အရိယာများတို့သည်၊ အိမ်ထောင်မပြုပါ၊ မီးမပေးပါ။

(၃၄) ဒုဒ္ဒမြတ်စွာသာသနာ-ရောင်ဝါစနသို့ထွန်းစေသော။

ပုထုဇဉ်များတို့သည်၊ တပ်မက်စွဲလန်းမှု၊ တဏှာမကင်း  
သောကြောင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ တို့ကခြံရံလျက်  
အစဉ်အမြဲ အဝိဇ္ဇာကအုပ်ချုပ်သည်၊ ဥာဏ်အသိမရှိပါ။

အရိယာများတို့သည်၊ တပ်မက်စွဲလန်းမှု တဏှာကင်းရှင်း  
ခြင်းကြောင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ များလေးရပ်  
တို့ကို နိုင်နင်းလျက်-ဝိဇ္ဇာကအုပ်ချုပ်သည်၊ ဥာဏ်အသိရှိသည်။

ပုထုဇဉ်များတို့သည် သွားလမ်း၊ လာလမ်းမသိသူများ  
ဖြစ်ပြီး၊ ကံတရားကို ယုံကြည်လက်ကိုင်ထားသည်။

အရိယာများတို့သည်၊ သွားလမ်း၊ လာလမ်း၊ သိသော  
သူများဖြစ်ပြီး ကံတရားကိုအားကိုးခြင်းမပြုဘဲ၊ ဥာဏ်တရားကို  
သာ အစဉ်အမြဲလက်ကိုင်ထားသည်။

ပုထုဇဉ်များတို့သည်၊ ဒုက္ခဘေးတို့ကို ကြောက်ရွံ့ကြ  
သူများဖြစ်ပြီး၊ သုခကိုသာအစဉ်အမြဲခံစားလိုသည်၊ သေစေး  
ကိုကြောက်ကြသည်။

အရိယာများတို့သည်၊ သုခ-ဒုက္ခ နှစ်ရပ်စလုံးချုပ်ငြိမ်း  
ရာသို့သွားလိုသည်။

ပုထုဇဉ်များတို့သည် အာရုံ (၆) ပါးတို့ကို လိုက်လျော  
သည်၊ အာရုံ (၆) ပါးနိုင်နင်းခြင်းမရှိ၊ ပညတ်-ပရမတ်၊ ရုပ်၊ နာမ်၊  
ခွဲခြား ခြင်းမရှိ။

အရိယာများတို့သည်၊ အာရုံ (၆) ပါးတို့ကို လိုက်လျော  
ခြင်းမရှိ၊ ရှိရုံခြောက်ပါးတို့ကို နိုင်နင်းသူများဖြစ်ပြီး၊ ပညတ်၊  
ပရမတ်၊ ရုပ်၊ နာမ်၊ ခွဲခြားသိမြင်သည်။

နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့်၊ သွားလမ်း၊ လာလမ်း၊ သိဘို့ရာ၊ ဆရာ

စစ်၊ ဆရာမှန်ကိုတွေ့အောင်ရှာပြီး၊ တရားမှန်ရှာဖွေ၍၊ ဆရာပေါင်းမမှားစေရန်၊ အထူးဂရုစိုက်ရပေမည်။

အကယ်၍ ဆရာပေါင်းမှားခဲ့သည်ရှိသော်၊ အမှန်လမ်းစဉ်ကိုညွှန်မပြနိုင်သည့် ပုထုဇဉ်ဆရာ၊ ဒေဝဒတ်နှင့်တူသော ဆရာကို၊ ဆည်းကပ်ခဲ့လျှင်၊ တသံသရာလုံးမှောက်တတ်သည်ကို၊ ပထမအဆင့်ဖြင့် သတိပေးပါရစေ။

ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့်- သတိပေးလိုသည်မှာ၊ ဓမ္မမိတ်ဆွေများတို့သည် တရားနည်းလမ်းအမှန်ကိုရှာဖွေရာ၌၊ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ၊ ဌာနစွဲ၊ ထားခြင်းမှရှောင်ရှားစေလိုပါသည်။

ဥပမာ- ပြုရလျှင် ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် တို့သည် တရားစစ်တရားမှန်ကို ရှာဖွေရာ၌၊ ရှင်အာဿဇီကိုအကြောင်းပြုပြီး ဘုရားရှင်ထံသို့ရောက်ခဲ့၍၊ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ပြုခဲ့ကြတယ်မဟုတ်လား၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် တို့၏မူလဆရာသည်၊ သိဉ္ဇည်းဆရာတော်ဖြစ်သောကြောင့်၊ အကယ်၍ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ၊ ဌာနစွဲ၊ ရှိမည်ဆိုပါက၊ ၎င်းတို့သည်၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ထံသို့၊ မရောက်ဘဲ၊ တရားထူး၊ တရားမြတ်ဆည်းပူးလျက်၊ ကျွတ်တမ်းဝင်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် တရားနည်းလမ်း၊ အမှန်ကိုညွှန်ပြနိုင်မည့် ဆရာစစ်၊ ဆရာမှန်ကိုတွေ့အောင်ရှာပြီး၊ ယောနိသော၊ မနသိကာရ၊ မှန်ကန်သောနှလုံးသွင်းလျက်၊ ကြွီးပမ်းတရားအားထုတ်ကြပါက၊ လိုရင်းနိဗ္ဗာန်သို့ ခရီးတို့တို့နှင့်ရောက်နိုင်သည်ကို ညွှန်ပြအပ်ပါသည်။



(၃၆) မုဒ္ဓိမြတ်စွာသာသနာ-ရောင်ဝါနေသို့ထွန်းစေသော်။

မက်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်၊ တောက်ပြောင်ပါစေ၊

အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီအထမြောက်ပါစေ၊

နိဗ္ဗာန်အထိ ကြံတိုင်းအောင်ပါစေ၊

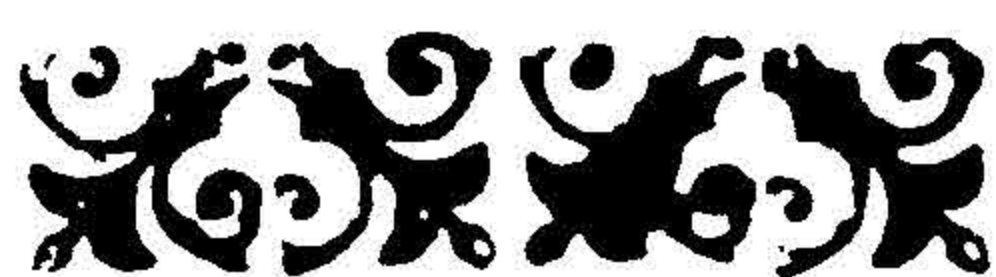
ဆုတောင်းလျက်-နိဂုံးချုပ်ပါရစေ။

(အောင်ကျော်)

ဓနုအိရာရှိဟောင်း။

ပြည်သူ့ဆေးရုံ-တို့တေးမြို့။

ဟံသာဝတီခရိုင်။



(ခမုဟောခွက်-ခမ္မစက်)

မီးလောင်တာကိုလဲမြင်ရတာ၊  
ရှိတဲ့လူဟာတရားခံပါ၊  
လောင်စာရှိလို့လောင်ကြတာ၊  
လောင်စာမရှိတော့မီးညှိမ်းတာ၊

လောင်တာကိုလည်းမြင်ရတာ၊  
ညှိမ်းတာကိုလည်းမြင်ရတာ၊  
မြေထဲ၊ လေထဲ၊ ရေထဲနိဗ္ဗာန်ရှာထွက်ရာ၊  
နိဗ္ဗာန်ဆိုတာတခြားမရှိပါ။

ခန္ဓာထဲမှာနိဗ္ဗာန်ရှာ၊  
မဂ်ဥာဏ်ဆိုက်တော့နိဗ္ဗာန်ပေါ်လာ  
မာနကြီးတဲ့ဝတ္ထုပရိဝိက်ပါ၊  
ဝတ္ထုမရှိရှိပညာမာ၊  
မီးညှိမ်းတာကိုမြင်တဲ့ရဟန္တာ။

ဆောင်ကျော်  
တွံတေးမြို့